

Fig. 1. Stadager. Ydre, set fra sydvest.

Aa. RI 1952

STADAGER KIRKE FALSTERS NØRRE HERRED

Kirken antages i senmiddelalderen at have tilhørt slægten Venstermand på Stadager gård, indtil Lauge Venstermand 1580 mageskiftede gård og gods til kronen, i hvilken anledning lensmanden fik ordre til at afæske ham adkomstbrevene på den patronatsret, han tillige havde siddet inde med¹. Kirken tilhørte derpå kronen, indtil den på auktionen over det falsterske ryttergods 1767 afhændedes til Peder Thestrup og Hans Tersling (sml. †kiste, s. 1272)², som samtidig erhvervede hovedgården med tilhørende bøndergods, hvoraf de oprettede hovedgården Vennerslund³, under hvilken kirken hørte til 1914. Rlandt gårdens senere ejere nævnes konferentsråd J. E. Colbjørnsen (sml. †kiste, s. 1272) og justitsråd Carl Grandjean, som 1840 stiftede stamhuset Vennerslund (sml. †kiste, s. 1272). Kirken overgik til selveje 1. juli 1914.

1486 betænkes *S. Peders alter* i Stadager kirke i et testamente⁴.

Kirken ligger helt frit på fladt terræn med herregården Vennerslund som nærmeste nabo. Stadager by er nedlagt; det opgives, at der i omegnen af kirken findes fundamenter ved pløjning. Kirkegården, der er udvidet mod syd, har på den gamle del af sydsiden og et stykke af østsiden mure af munkesten og

kamp; mod syd er der en bred gennembyrning til udvidelsen. Omkring den øvrige del af kirkegården har en ny mur erstattet et højt, hvidmalet stakit. 1855 formodede præsten, at der tidligere havde været et stendige på nordsiden i stedet for den daværende jordvold (syn). Mod vest er der et stort lågeparti, mod øst to små låger. 1732 blev kirkeporten malet rød med hvide lister og kongens og dronningens navne, og 1752—53 blev port og låge fornyet og fik påny de kongelige navnetræk (rgsk.).

Kirken består af romansk kor og skib samt gotisk tårn og våbenhus, alt af munkesten i munkeforbandt. Stenene i den romanske del er noget større end i de gotiske afsnit.

Den romanske kirke, også skibets gavle, har høj, velbevaret sokkel; hvert andet skifte er et profilled, nederst en afrunding, derover en smal hulning indad i skiftets midte, dernæst en fremspringende vulst og øverst en skråkant. Profilet kendes fra Døllefjælde kirke (s. 1043). Kirken har ingen hjørnelisener. Korets østgavl hælder voldsomt udad, hvilket allerede blev bemærket i 1810; 1838 siges østgavlen at være opmuret (syn), hvilket kun kan gælde korets, da skibets er middelalderlig helt op; antagelig drejer det sig om den nye gesims, der nu findes under gavlens valmtag, men det vides ikke, om korets spidsgavl har stået indtil 1838. Midt på gavlen stiger fra soklens skråkant en halvrand stav uden kapitæl op til den fremspringende, afrundede sålbænk på korets østvindue. Vinduet har helstens stik med et omløbende skifte af krumhuggede løbere; der er nu indsat et lille, rektangulært trævindue. Der er ikke fundet spor efter rundstav under kirkens øvrige romanske vinduer. Under gavlens nyere gesims ses fem skifter ujævnt murværk, der måske markerer en bort-hugget frise. Sydsidens romanske vindue har været som gavlens, men er senere blevet omdannet til kurvehanksbue med fals vinkelret på muren; nu er den vestre del borthugget ved indsætning af moderne vindue. Der har ikke været præstedør. Korets nordside er som sydsiden. Nyere gesims på alle tre mure af to udkrængninger under en afrunding.

Skibets østgavl har i rejsehøjde fire skifter afrundede gavlkonsoller under een stens pinakler. Langs den lave, munketeglsafdækkede gavlkam løber et rulscliffe-savskifte, der foroven er ommuret sammen med toptinden. Gavltre-kanten har i trediedels højde et savskifte og over kortaget endnu et savskifte, hvorunder murfladen er udmuret med tre skifter stående siksak. Øverst er en ujævnhed i murfladen, som vist er udpudsede, høje savskifter. Skibets sydmur har to tilmurede, romanske vinduer som korets. Vinduerne har også indvendig helstens stik med løberskifte. Sydportalen står i et 45 cm fremspring, som over den helstens rundbue med løberskifte har afrundede, skråkantede og retkantede tilbagetræknings. Døråbningen er stadig i brug, men omdannet. Indvendig spærstik. Gesimsen består af rulscliffe-tænder med afrundet under-

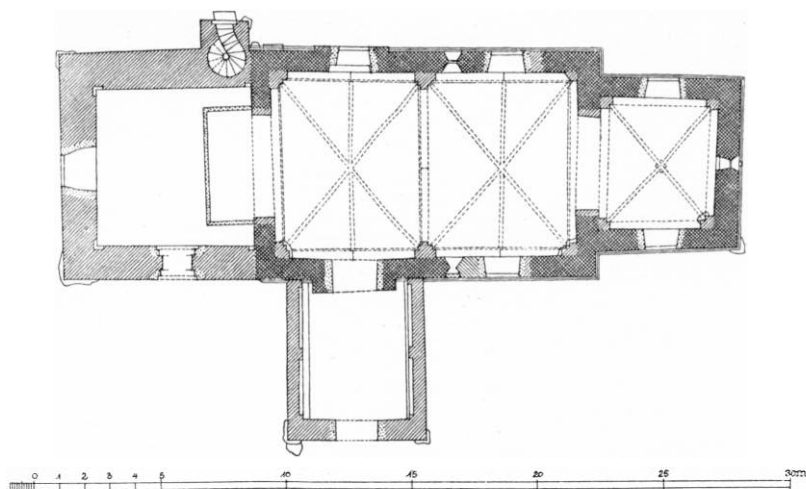

Fig. 2. Stadager. Plan. 1:300. Målt af Tove Bojesen 1952.

kant og et rulskifte-savskifte, derover er tre nyere udkragninger. Nordsiden har vinduer som sydsidens, det vestre har afrappet sålbænk og er kun blændet i lysningen. Den tilmurede nordportal står i et 10 cm fremspring, der afsluttes under gesimsen med en rektant under en skråkant; længere nede har fremspringet haft to savskifter. Dørbuen, der er ødelagt af et moderne vindue, har halvstens stik og derover, følgende buen, et binderskifte mellem to løberskifter. Nordsiden har gesims af to ikke fremspringende rulskifte-savskifter under moderne udkragninger. Vestgavlen har gavlkonsoller som østgavlen. I tårnet ses gavltrekanen bevaret helt til tops, muret af røde og mange sorte sten; den er dekoreret af to rulskifte-savskifter og derimellem, med 12 skifters afstand, to almindelige, bindige rulskifter. Helt i toppen sidder et lille blændingskors med bred fodplade. Taglinierne følges af et rulskifte-savskifte; derpå et binderskifte.

Det indre. Korets overmure har knægthuller af Gloslundetype (sml. s. 356), også i hjørnerne, men ingen rille; der op til har muren været dækket af grov puds. Triumfmurens overdel er muret af næsten lutter bindere, korbuen er spids; ved kalkmaleriundersøgelse (s. 1267) har det vist sig, at denne form skyldes en ombygning. På skibets romanske vinduer ses stikkets fuger at være udglattet, og hele stikket, men derimod ikke de tilstødende murflader, er rødmalet. Senere er muren dækket af hvid puds med et tyndt kalklag, der har svage spor af kalkmalerier. Pudsens ender foroven ved en hugget rille og knægthuller af Gloslundetype mellem to fladskifter.

Ændringer og tilføjelser. I koret er der i gotisk tid indbygget et krydshvælv med runde vægbuer på falsede piller. Ribberne har topkvadrat, men ingen overribber. Skibet har to fag seksdelte hvælv med spidse væg- og

gjordbuer med kappesøm. Overribberne er på det nederste stykke helstens, men foroven halvstens.

Tårnet er opført i samme bredde som skibet med synlig syld på hjørnerne. Understokværket har mod syd og vest ændrede, fladbuede åbninger i spidsbuet spejl. Måske har den søndre, der nu er tilmuret med to små glugger i tilmuringen, hvis underkant ligger ca. 2,5 m over terræn, oprindelig været indgang til tårnets øvre stokværker. En bred dør er i nyere tid hugget i sydsiden. I den høje, spidse tårnbue er indsat en bindingsværksniche for orgelet. Tårnhvælvet har aldrig været opført på de dertil beregnede afsatser. Mellemstokværket har mod syd en fladbuet glug i spidst spejl, mod vest en falsat fladbuet. Over dets gamle loftbjælkelag er radiale bomhuller i alle fire vægge. I klokkestokværket sidder mod nord et glamhul af lignende form og mod øst to tilsvarende. Vest- og sydsiden har fladbuede tvillingglamhuller i fladbuet spejl. I rejsehøjde ligger under gavlene endnu åbne radiale bomhuller. Tårngesimsen består af to udkragninger. Gavlene har meget stejl rejsning og rige blændingsdekorationer under mange, tildels munketeglsafdækkede kamtakker. Vestgavlen (fig. 4) har 13 kamtakker og stokværksvis ordnede pibeblændinger med trappestik eller lige afslutning. I den øverste del sidder over et savskifte to cirkler og en bred spidsbue, hvis bund er udmuret med stående siksak; helt forneden er to smalle glugger. Østgavlen har 15 kamtakker over en knap så fast blændingsdekoration, hvori foruden trappestiksblændinger og cirkler også indgår slanke spidsbuer og savskiftemurede, brede bæltter. Tårnets samtidige, brynede trappehus har fladbuet, falsat dør til spindeltrappe med cementpudsede trin under tøndehvælvet loft.

Våbenhuset har af gotiske detaillier kun en lille loftsglug med trappestik i den glatte gavl. Døren er udvidet. Ingen kam, nyere gesims. Indvendig to store, lave spareblændinger i hver sidevæg. Gipset loft.

Tagværkerne over kor og skib er nyere. Tårntaget er af gammel eg med spærsko og spærstivere med nedhæng og tre hanebånd med lange kryds mellem de to øverste sæt. Ved gavlene kongestolper med skråstivere og mellem dem bjælker, der ligeledes har skråstivere. I ny tid er taget yderligere afstivet ved kryds under lægterne. Våbenhusets tag er gammel eg med enkelt hanebånd; spærstiverne er fjernet.

I kirken har tidligere været vinduer af træ. De nuværende »Hetsch'ske« støbejernsvinduer blev indsat i 1844, da kirken blev underkastet en hovedreparation (syn). Kirken har gulv af sekskantede fliser, der i koret er gule, i skibet flammede; i tårnet ligger røde, i våbenhuset gule mursten. Udvendig har kirken tjæret sokkel og hvide detaillier på gulkalket mur, men den skal engang have været lyserød. Hele kirken er nu hængt med vingeteg; 1722—23 blev ved reparationsarbejder anvendt munketagsten.

KALKMALERIER

Kirken har delvis overhvidtede kalkmalerier, der er undersøgt af J. Kornrup i 1900 og E. Rothe i 1910. Der fandtes, især på skibets vægge over hvælvingerne, billeder fra to perioder.

1) O. 1250, på *triumfmuren*. Øverst en række legemsstore figurer, apostle og antagelig Kristus i midten, hvis glorieskræmmer står som kredse af skålformede fordybninger i puds. Figurernes konturer er malet med rød okker. Derunder, nord for korbuen, mente man at finde et billede af Mikael som sjælevejer.

2) 1300—50, på *skibets nordvæg*. Ragende op over hvælvene er en stor fremstilling af S. Kristoforus med Jesusbarnet på skulderen. Barnet har glorie i røde linier og gult hår.

3) Fra gotisk tid. På *hvælvenes buer* er fundet smalle grå og røde striber. To indvielseskors, et ældre, hvis konturer er ridset i murværket, og et yngre, malet på puds, er bevaret på korets nordvæg.

INVENTAR

Alterbord, nyere, af fyrretræ.

†*Alterklæde*, anskaffet 1729, af rødt plyds med kongens (Frederik 4.s) navn og krone samt årstallet, broderet af kgl. perlestikker Harras (rgsk.).

Altertavlen er et maleri (olie på lærred) af korsnedtagelsen, ubehjælpsomt kopieret efter Rubens og signeret: »Peint par Grandjean 1847«. Billedet indfattes af et rammeværk i sen empire, bestående af to slanke, korinthiske halv-søjler, som bærer en gesims og en lav trekantgavl. Det vides ikke, om rammen er samtidig med maleriet eller stammer fra 1838, da kirken iflg. en synsforretning skal have fået ny altertavle.

†*Altertavle* »af bilthuggerarbejde, som betyder fegfyret eller purgatorium (skærsilden), vel malet og sirlig forgyldt« (inventarium 1721). Det drejer sig antagelig om en sengotisk fløjaltertavle, som dog næppe har fremstillet skærsilden, men, som det fremgår af præsteindb. 1756, dommens dag: »Inden på altertavlen repræsenteres Kristus stående med sejrspanen i hånden på en globus. Dernæst forestilles hans tilkomst til dommen, de tvende engle med basuner forkynder hans tilkomst. Siden forestilles de dødes opstandelse, idet de døde af deres grave, og de, som er omkomne på havet, vises at komme levende frem igen«. På tavlen sås endvidere Jørgen Venstermand og hustrus våben (sml. gravsten nr. 1, s. 1271).

Helgenfigur (fig. 4). En stærkt beskadiget fyrretræsfigur, forestillende en gejstlig person iført ankellang kjortel med stive, lodrette folder og vide ærmer. På fødderne spidse sko. I venstre hånd bærer han en stor bog, mens det nederste

Fig. 3. Stadager. Indre, set mod øst.

E. Skov 1952

af højre arm og hele hovedet mangler. Figuren står på et ottekantet, foroven skrånende fodstykke. Højde 65 cm. Ingen spor af staffering er bevaret, kun rester af hvidtekalk. I tårnet.

Altersølv. *Kalk*, sengotisk, fra o. 1500, med nyt skaft og bæger. Foden har seks runde og seks spidse tunger samt lodret riflet standkant; på oversiden er fastgjort et moderne krucifiks, tidligere sås her spor af et ældre. Flad, bred knop med seks store rhombiske bosser og mellemfaldende, kogleagtige knopper; på over- og undersiden veksler graverede stavværksmotiver med pålagte palmetter. På knoppen findes rester af forgyldning. Ingen stempler. Nyere, forgyldt *disk* uden stempler, muligvis den samme, som 1750 blev omgjort og forgyldt af guldsmed Boye Thomsen i Nykøbing (rgsk.). Boye Thomsen synes at være en fejlskrivning for Bagge Thomsen (Bøje s. 310).

Sygekalk og *disk* med Københavns bystempel 1862 og mestermærke for Almer Julius Westergaard (Bøje 1160). 1717 anskaffedes en *†kalk* og *†disk* af tin til de syge (rgsk.). *Vinflaske* af tin, iflg. rgsk. omstøbt 1734. Beholderen er cylinderformet (højde 10,5, tv. 5 cm) og består af tre sammenskruelige dele — vinbeholder, oblatgemme og låg. Udvendig er den smykket med graverede dobbeltringe. I låget mestermærke med årstal 1709 for tinstøberen Oluf Johansen Holm i Nykøbing. *†Tinflaske* anskaffedes 1682 (rgsk.).

Alterstager af sengotisk type. Foden er attisk profileret, skaftet trindt med tre stærkt udladende ringe, lyseskålen profileret. Lysetorn af jern. Højde 34 cm.

Messehagel af rødviolet fløjl med guld-kors og -kanter, rimeligvis den, som anskaffedes 1844 (rgsk.). †*Messehageler*. 1) 1640 købtes en messehagel for 27½ rdl., 1 ort (rgsk.), antagelig den hagel af rødt, blommet fløjl, som fandtes 1687 (inventarium). 2) 1724, af carmoisinrødt fløjl med sølvgalloner og -kors (rgsk.). 3) 1766, svarende til nr. 2 (rgsk.).

**Røgelsekar*, gotisk, 21,8 cm højt. Karret består af en lav, konisk fod, glat skål, forneden rund, foroven sekskantet, samt seksidet låg, hvis arkitektur omtrent er opløst i gennembrudte og graverede bladornamenter. De tre bagoverhældende gavle har høj, spids gavlknap, og låget krones af et konisk spir med fladt kors. Indsendt til NM 1848⁵.

Døbefont, romansk, et gotlandsk eksportarbejde af kalksten, tilhørende den såkaldte keglestubtype (sml. Herredskirkes font, s. 580). Dog afviger fonten noget fra typen, idet foden er profileret med en kraftig rundstav i stedet for den sædvanlige hulkehl (Mackeprang: Døbefonte, s. 382). Den er nu gråmalet.

Dåbsfadet er et sydtysk arbejde fra o. 1550. I bunden ses en fremstilling af bebudelsen, omgivet af en minuskelring, og på randen indstemplede rosetter og en bladkrans, hvori er graveret »Jurgen Lauritzøn Sophia Jacobsdaater anno 1679« (sml. gravsten nr. 2. s. 1271).

Dåbskande af tin, pæreformet, med akantusfodder; sikkert et engelsk arbejde fra o. 1840.

Prædikestol i bruskarok fra o. 1630, skåret af Jørgen Ringnis. Stolen, der består af fire fag, svarer i opbygning ret nøje til prædikestolen i Nakskov (s. 110). Enkelte detaljer afviger dog lidt, således er hjørnehermerne skiftevis mandlige og kvindelige og ikke karakteriserede ved attributter, og deres arme løber ud i ejendommelige bruskværksornamenter. Storfelternes arkader har kanelerede pilastre og bueslagene en spinkel stav af skællagte skiver. De fire relieffer forestiller Isaks ofring, korsfæstelsen, opstandelsen og himelfarten. På postamentets hjørner findes reliefskårne flammeornamenter, mens gesimsens krumknægte mangler, muligvis er de afsavede. Nyere, udsavede

E. Skov 1952

Fig. 4. Stadager. Helgenfigur (s. 1267).

hængestykker. Snoet bærestolpe fra 1721 (rgsk.). Ny opgang. Samtidig, seksidet himmel med glat frise og bruskværks top- og hængestykker. På de to hjørner står putti med lidelsesredskaber (kors og søjle). Himmelen har kassetteret loft, hvorunder en udskåret due er ophængt. Egetræsmalet.

Stolestader fra slutningen af 1800'rne.

†*Herskabsstol* ønskedes 1841 fjernet, fordi den betog en del af menigheden udsigten til alter og prædikestol. Men da stolen var opført »med kgl. danske kancellis tilladelse«, kunne blot »beklædningen over fruentimmerstolene ved opgangen til den« borttages (syn).

**Skab*, nævnt i inventarium 1721 og i synsforretning 1814. Overdelen af skabet opbevares i museet »Falsters Minder« i Nykøbing.

Orgel bygget af A. H. Busch og Sønner 1886. †*Orgel* var 1859 ubrugeligt⁶.

†*Pengeblok*, nævnt 1650 (rgsk.). To simple *pengetavler*. 1721 nævnes tre gamle pengetavler, og 1723 anskaffedes en ny (rgsk.).

Lysekroner. 1) Sen empire, antagelig samtidig med altertavlen. Den består af en sort skål med messingkant, hvortil er fæstnet seks ~-svungne lysearme. Tre kæder fører op til en med palmetter smykket hængeskive. I koret.

2) Moderne, af jern. To tilsvarende lampetter er anbragt vestligt i kirken. En **prismelysekroner* er o. 1935 flyttet til Vennerslund.

Lampetter. På en del af stolegavlene sidder rokokkoagtige messinglampetter, båret af jernspiraler, antagelig fra 1800'ernes slutning.

To *ligbukke* fra o. 1770, sorte med hvide rokokoranker.

†*Solur* på våbenhuset, nævnt 1754 (rgsk.).

Klokke, omstøbt 1726 af Henrik Tessin. Om halsen læses mellem akantusborter: »Gloria in exelsis Deo anno 1726« og på siden under Frederik 4.s kronede spejlmonogram: »Da Gud gav kongen fred, han kirkerne lod pryde og mure scholer op og skønne klokker gyde«. På modsat side det kronede rigsvåben og på slagringen støbernavnet. Tvm. 84 cm. Klokken støbtes på stedet (rgsk.). Imidlertid revnede den, inden de garanterede fem år var gået, hvorfor Tessin på egen bekostning måtte omstøbe den igen, hvilket dog først skete 1742 (rgsk.).

†*Klokker*. 1) Ved klokkeskatten 1529 afleveredes en klokke, som vejede 16 lispund (128 kg). 2) 1674 var den eneste klokke i stykker. Det samme var tilfældet 1687; først 1721 var den i Nykøbing til omstøbning (rgsk.).

GRAVMINDER

Gravsten. 1) (Fig. 5) o. 1551, over Jørgen Venstermand til Stadager og hustru Alhed Urne. Figursten af grå gotlandskalk, 245 x 140 cm, fra den bekendte Hans Malers værksted i Roskilde⁷. Ægteparret er fremstillet på stenen i omtrent naturlig størrelse. Han står en face til højre, iført rustning og støt-

tende sig til et mægtigt sværd. Hustruen står på et fodstykke for blot nogenlunde at komme i højde med manden. Hun bærer højhalset kjole med pufærmer samt pibet hovedtøj; armene er samlet foran livet. Figurerne flankeres af kanneleerede pilastre med bladværkskapitæler, og over deres hoveder lindes et rektangulært skriftfelt med fordybet fraktur: »Her liger erlig oc velbyrdig mand Jørge(n) Ve(n)sterma(n)d til Stadager nu salig m(et) Gud oc kaliet Gud ham løfverdage(n) faar Philippi oc Jacobi aar mdli« (25. april 1551). I plinten, hvorpå figurerne står, spores en helt udslidt indskrift, tilsyneladende med versaler. I hjørnerne er anbragt fire hjelmmede våben, til venstre Venstermand og Pøiske, til højre Urne og Walkendorff. Stenen, der tidligere lå foran alteret⁸, er nu indmuret udvendigt på våbenhusets østmur.

2) 1688. Sognepræst til Stadager og Nr. Kirkeby i 38 år Jurgen Lauridsøn, død 1679 (sml. dåbsfad, s. 1269), hans første hustru, Margrete Rasmusdatter, død 1642, og sønnen Jurgen Jurgensøn, sognepræst sammesteds, død 1681. Grå kalksten, 196 x 140 cm, med fordybede versaler. Under gravskriften et ovalt, indstreget felt med religiøs indskrift og året 1688. Nederste højre hjørne er afhugget. Nu indmuret ved siden af nr. 1.

3) O. 1750. Anna Sophia Schiot, født i Tranquebahr i Ostindien 1703, gift 1729 med Frideric Krag, præst ved Zions kirke sammesteds, kom til Danmark med mand og eneste datter 1742, død i Sundby på Falster 1750. Hr. Krag var født i Magleby på Langeland 1693 og siges i indskriften at være død som sognepræst til Stadager og Nr. Kirkeby, hvilket ikke stemmer med virkeligheden, da han 1754 flyttede til Kolding som hospitalspræst⁹. Grå, ølandsk kalksten, 170 x 106 cm, med fordybede versaler. Forneden er senere med mindre versaler tilføjet en gravskrift over Charlotte Heglund, født 8. marts 1747, gift 1. juli 1773 med sognepræst Jens Sørensen i Sundbye (hvor præstegården er beliggende), død 8. jan. 1791. Ved siden af nr. 2.

4) O. 1837. Marie Louise Grandjean, født 28. jan. 1762, død 11. okt. 1837. Hvid marmortavle i sandstensindfatning. I våbenhusets vestmur.

E. Skov 1952

Fig. 5. Stadager. Gravsten over Jørgen Venstermand, død 1551 (s. 1270).

†*Gravsten*. O. 1641. Rasmus Lauritsøn Kierteminde, fordum sognepræst til Stadager og Nr. Kirkeby, død 15. marts 1641 i sin alders 59. år efter 26 års embedsgerning, og hustruen Bodild Johans Datter, død □ efter 28 års ægteskab og □ års enkestand. Stenen lå 1756 i koret (præsteindb.).

†*Kister*. I tårnet var tidligere indrettet et gravkapel, kaldet »det Colbjørn-senske«, hvis fire kister 1886 nedgravedes på kirkegården uden for tårnet¹⁰:

1) 1785. Kancelliråd Hans Tersling til Vennerslund, født 1735, død 10. dec. 1785.

2) 1802. Juristen, konferentsråd Jacob Edvard Colbjørnsen, født 19. nov. 1744, død 13. febr. 1802.

3) 1806. Kristine Hofgaard, født 18. april 1754, død 7. april 1806, gift første gang 1775 med Hans Tersling, anden gang 1789 med Jacob Colbjørnsen.

4) Barnekiste.

I stamhuset Vennerslunds kapel på kirkegården stod tidligere adskillige kister tilhørende medlemmer af slægten Grandjean, deriblandt stamhusets erektor, justitsråd Carl Grandjean, død 1844, som først var begravet på kirkegården, men siden bisattes i kapellet. Da kapellet 1946 overdroges til kirken som ligkapel, blev samtlige kister nedsat på kirkegården.

Kirkegårdsmonument. O. 1843. Hans Henriksen, død 24. okt. 1843. »I 42 Aar tjente han med sjelden og ædel Troeskab sit Herskab, som satte ham dette Minde«. Støbejernskors med palmet i korsenderne. Ved tårnets sydvesthjørne.

KILDER OG HENVISNINGER

Regnskaber 1630—80, 1694—95, 1701—15, 1719—21 (LA); Falsters Rytterdistrikts Kirkeregnskaber 1680—1767 (RA). — Dokumenter og Reve for Herrederne 1464—1762, div. år (stiftsøvrighedsarkivet, LA). — Synsforretninger 1803—55 (provstearkivet, LA). — Indberetning fra sognepræsten til NM 1890, museumsindberetninger af J. Kornerup 1900, E. Rothe 1910 (kalkmalerier), C. Rarfod 1911, O. Norn 1942 og Aa. Roussel 1952.

J. Kornerup: Notesbog II. 1893—94. S. 70 (NM).

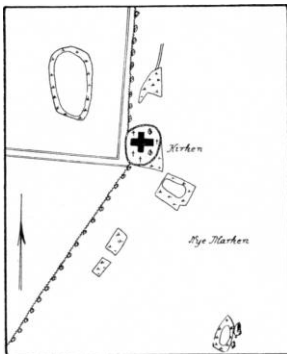

Fig. 6. Stadager 1807.

¹ Kancelliets Brevbøger 18. dec. 1580. ² Bilag til kgl. Resolutioner Nr. 23, 3. maj 1767, Rytterdistrikternes Kontor (rentekammerarkivet, RA). ³ Hjelholt: Falsters Historie, s. 587. ⁴ Repertorium 24. april 1486. ⁵ Inv. nr. 10441. ⁶ J. Friis: Laaland Falster II, 149. ⁷ C. A. Jensen: Danske adelige Gravsten, nr. 301 A. ⁸ Ifølge påskrift på tegning af S. Abildgaard o. 1755. ⁹ Wiberg: Bidrag til dansk Præstehistorie III, 173. ¹⁰ Præsteindberetning 1890, jfr. Biografisk Lexicon.